

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10329/2025
22.07.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Ђурица, председника већа, Татјане Миљуш, Јасмине Стаменковић, Владиславе Милићевић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа Радојко Павловић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа Радојко Денић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6328/23 од 06.03.2025. године, у седници одржаној 22.07.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6328/23 од 06.03.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6328/23 од 06.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Убу П 450/23 од 25.10.2023. године, исправљеном решењем тог суда П 450/23 од 18.03.2024. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је сувласник са уделом $\frac{1}{2}$ на кп. број ... у површини од 0,20,42 ха, кп. број ... у површини од 0,07,45 ха, кп. број .../... у површини од 1,66,24 ха, кп.број .../... у површини од 0,19,59 ха и кп. број ... у површини од 0,22,79 ха, све у укупној површини 2,36,43 ха, све из лн. бр. ... КО ..., што би тужена АА из ... као сувласник исте непокретности са уделом од $\frac{1}{2}$ била дужна признати и трпети да тужилца у поступку издвоји свој сувласнички удео на непокретности све у року од 15 дана по пријему пресуде. Обавезана је тужилца да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 52.450,00 динара у року од 15 дана по пријему пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6328/23 од 06.03.2025. године одбијена је жалба тужиле као неоснована и потврђена пресуда Основног суда у Убу П 450/23 од 25.10.2023. године, исправљена решењем тог суда П 450/23 од 18.03.2024. године.

Против правноснажне другостепене пресуде тужила је благовремено, преко пуномоћника адвоката, уложила ревизију због битне повреде парничног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Предлаже да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење прав (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Предмет захтеване правне заштите је утврђење да је тужила сувласник на непокретностима ближе наведеним у изреци у ставу I првостепене пресуде са уделом од $\frac{1}{2}$. Парницу је покренула након што је одлуком Основног суда у Убу, донетом у поступку деобе решењем Р1 34/23 од 17.05.2023. године, на исту упућена.

Врховни суд је оценио да у конкретном случају не постоји потреба за новим тумачењем права нити за уједначавањем судске праксе, а узимајући у обзир тражену судску заштиту као и начин пресуђења те разлоге због којих је тужбени захтев одбијен. Спорно правно питање – питање квалитета државине тужене и њених правних претходника, у захтеваном периоду дужем од 20 година, супротно наводима ревизије, није питање од општег интереса. Не ради се о питању у интересу равноправности грађана јер је везано за конкретно чињенично стање односно за решење спорног односа странака. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредби материјалног права - Закона о основама својинскоправних односа које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, односно раније Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима са сличним чињеничним стањем.

Тужила ревизијом указује на одређене одлуке ревизијског суда. Међутим, одлуке на које се позива не указују нужно и на другачији правни став изражен у тој одлуци, будући да правилна примена материјалног права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од чињеничног утврђења у сваком конкретном случају. У конкретном случају нижестепени судови јесу ценили ко је и у ком периоду имао фактичку власт на предметној непокретности у целини, то су и образложили, као што су ценили савесност тужене и њених претходника, али и дејство уговора о деоби заједничких непокретности.

Произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, па је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног

дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је дана 26.06.2023. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 100.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља износ испод 40.000 евра.

Како се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у ком се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, при чему вредност предмета спора означена у износу од 100.000,00 динара те не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд оценио да ревизија није дозвољена применом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Следом реченог, применом одредбе члана 413. истог прописа Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Татјана Ђурица,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић